

MỖI SỐ 3 tháng 7p.00
6 tháng 13.00
1 năm 25.00
CHÍNH PHỦ
GẤP ĐÔI

Thư từ và ngân-
phiếu xin gửi về :
Bà chủ - nhiệm
TUÂN-BẢO ĐÀN-BA
76, Wiélé
Hanoi

Đàn bà

TUÂN BẢO XUẤT BẢN NGÀY THỨ SÁU

Số 298-299 -- Ngày 27-8 tháng 7-8 năm 1945

Toà-soạn và Tri-su 76 Wiélé Hanoi. - Giấy noi 479

KHUÔN MẪU

Luôn hai kỳ báo vừa rồi chúng tôi đăng hai bài nhan đề : « Người vợ giúp đỡ chồng như thế nào » « Người nội trợ phải làm việc như thế nào » do bạn Thanh Dương trích dịch trong cuốn sách « Người thiếu nữ. Người vợ. Người mẹ » của bà Baronne Staffe, một cuốn sách đã xuất bản từ lâu năm ở bên Pháp và rất được hoan nghênh. Khi bạn Thanh-Dương khởi công dịch bộ sách ấy chính vào cái thời kỳ mà các bạn gái xir ta đang nao nức tân hóa, đang muốn rập khuôn cuộc sống của mình theo cuộc sống phụ nữ Tây phương. Và cái cuộc sống của phụ nữ Tây phương, các bạn ấy lại quan niệm qua cái cuộc sống hiển nhiên của đám đàn bà Tây phương ở đây, đám đàn bà vợ của bọn thực dân mà sự sinh hoạt dễ dãi, vương giả ở thuộc địa đã làm cho trụy lạc, làm mất cả những đức tính lành ra nếu cứ ở hước họ họ vẫn giữ được. Và chẳng đa

sở độn thực dân sang đây thuộc vào cái mặt hạng trong xã hội, chính thức bên nước họ, làm gì vợ con họ có được một giáo dục hoàn toàn. Thế mà tai hại thay ! Chị em mình lại lầm tưởng họ là tiêu biểu cho cuộc sống của người đàn bà Tây phương. Các bạn quyết giải phóng đời sống á-đông của mình theo gương mẫu họ. Thấy sự ngộ nhận ấy nên bạn Thanh-

Dương dịch ngay cuốn sách của một người đàn bà Tây phương nói về những đức tính của người đàn bà, cốt tỏ cho những chị em biết rằng ; « Đây, một người đàn bà Tây phương quan niệm người đàn bà hoàn toàn như thế này ... như thế này, chứ không phải người đàn bà Tây phương chỉ biết có trang điểm, đẹp, diện ô tô sang rồi giắt chó đi chơi, hay nhẩy đầm với chồng ở khách sạn như mây « bà đầm » ở đây.

Việc làm của bạn Thanh-Dương có mục đích như thế. Còn bà Staffe quan niệm những đức tính người đàn bà như thế nào ? Hai bài đã đăng vừa rồi và những bài lần lượt đăng sau này sẽ chứng tỏ rằng dù đông tây kim cổ cái quan niệm về một người đàn bà đức hạnh vẫn giống nhau. Nhưng đức tính cần thiết cho một người đàn bà khuôn mẫu tây phương vẫn là những đức tính mà đàn bà đông phương chúng ta thường có.

T.B. Đ. B.

Xem trong số này

- Trừng phạt thẳng tay, của T.B.Đ.B.
- Kịch thơ MÁU ANH HÙNG của Hà Khang
- Triết - lý của đàn bà của T. D
- Truyện dài NƯỚC TRONG NGUỒN
- THƠ của V. C.
- chuyện ngắn Cụ nghề VŨ-NGỌC-TUÂN của V. C.
- chuyện riêng, thư tín, gia chánh, trả lời đẹp

CHUYỆN RIÊNG

HỎI. — Tại sao trong các tên phố sắp đổi lại còn có tên một người Pháp, Pasteur, và vì lẽ gì mà thành phố phải bàn luận-dàn đo rồi mới quyết định dành một phố đặt tên nhà thi-sĩ Nguyễn-khắc-Hiếu?

Lê-Văn

TRẢ LỜI: Pasteur là một người Pháp thực, nhưng không phải là một người Pháp thực dân. Ông là một bác-sĩ trứ danh, ân-nhân của nhân loại. Phàm bậc vĩ-nhân bất-từ như thế, đều không là của riêng của nước nào nữa rồi, mà là của chung của cả nhân loại đáng được tất cả mọi người tôn sùng. Trong các tên phố, có cả phố Quang-Trung Nguyễn-Huệ, cũng là do Nội-Các nghĩ rằng Nguyễn-Huệ đã thuộc vào hàng « người của lịch sử » chứ không còn là kẻ thù của một triều đại nữa. Một vị anh hùng của Đế-quốc Việt-Nam như Nguyễn-Huệ bao giờ và dù ở triều đại nào cũng đáng được kỷ niệm. Phải đắn đo rồi mới quyết định đặt 1 phố là phố Nguyễn-khắc-Hiếu cho thành phố Hà-Nội, cũng là do Chính-phủ muốn cẩn thận khi lựa chọn tên các danh-nhân đó thôi. Tên nhà doanh nghiệp Bạch-thái-Bưởi được đặt kỷ niệm cũng thế.

HỎI. — « Quốc-sĩ bảo tàng viện » à thế nào? Đặt ra có ích gì không?

Lê-Văn

TRẢ LỜI: Là một nơi mà Chính phủ sẽ đặt những tượng đồng bia của bọn thực dân dựng nên trong thời kỳ nước nhà bị Pháp thuộc. Những tượng đồng bia đá

ấy là một vết sỉ nhục lớn trong những trang sử vong quốc của nước nhà. Thu góp lại những di-tích ấy đặt vào một nơi đề rồi sau đây chúng ta hoặc con cháu chúng ta nhìn thấy đều nhớ đến thời kỳ nô lệ đã qua, mà gắng sức sao cho nước nhà khỏi bị sỉ nhục như thế. Đó cũng là một việc hay.

HỎI. — Hôm hạ tượng, có nghi lễ gì không?

Lê-Văn

TRẢ LỜI: Không, vì Chính-phủ muốn khiêm tốn mà làm việc ấy. Đó cũng là một cách nhã-nhận, lịch sự của Chính phủ Việt-Nam. Nhưng công chúng

Việt-Nam cũng biết tin, đến dự đông lắm. Còn sự ai nấy đều có một-cảm giác nhẹ nhàng, khoan khoái, như vừa cất được một gánh nặng đi, thì là một sự dĩ-nhiên rồi.

HỎI. — Có đặt tượng các vĩ-nhân Việt-Nam thay vào chỗ những tượng cũ của người Pháp trước kia không?

TRẢ LỜI Có, đặt tượng nhưng đặt ở chỗ khác. Thành phố cần phải có tiên-dã. Thành phố còn muốn dựng một « Nghĩa liệt từ » thật uy-nghiêm, trang-trọng để kỷ-niệm chung các danh-nhân Việt-Nam. Như thế cần phải có sự gom-góp tiền của cả quốc-dân.

TRẢ LỜI ĐẸP

Có Nhu Hanoi 1) Có một thứ thuốc làm bằng alun, Tale v.v. Có thể chữa khỏi thưng ra mồ hôi ở nách.

2) Có vấn khỏe mạnh mà mặt cứ sanh nhọt hoặc vàng khè là tại có ít tập tành ở những chỗ thoáng mát. Từ nay nên dậy sớm ra sân tập thể thao lấy nửa giờ, buổi tối cũng thế. Điều cần nhất là năng vận động.

Có Phúc (Quảng-yên). — 1) Không, thứ sữa đó chỉ để ăn chứ dùng bôi da mặt sao được! 2. Uống sữa đó vừa mát, vừa bổ không kém gì sữa dê, sữa bò lại còn mau tiêu là khác nhưng phải biết làm mới được. Có cứ dờ nhữny báo Đàn bà cũ sẽ thấy có mục dạy cách làm. Sao không dùng sữa Amade mà bôi?

Có Thanh (Hà-Đông) 1) Sở dĩ các thầy thuốc hay dùng chất diêm sinh trị các trướng bệnh

ngoài da là vì những bệnh như trướng cá, tàn nhang đều là những bệnh có vi trùng, mà diêm sinh là chất sát trùng song không phải diêm sinh thường bán, dùng diêm sinh ấy hong hết da. Diêm sinh bôi vào da là thứ diêm sinh đã bào chế rồi, hiện giờ rất khó mua. 2) Điều nhận xét của cô rất đúng Phần nhiều đàn bà Việt-Nam trước có những nước da rất đẹp song sau khi dùng phấn một vài năm thì nước da trở nên mai mai rồi sạm sít lại, lỗ chân lông thì to ra là vì người mình dùng phấn rất cầu thả. Thứ phấn nào cũng làm lỗ chân lông tắc lại. Da cần phải thở da không thở được tức những tế bào ở da chết, da hỏng. Bọn gái các nước bao giờ rửa mặt phấn cũng rửa bằng thứ sữa amade thật tốt, tuy có tốn chút ít nhưng da sẽ mềm mại (Xem tiếp trang 11)

INH năm 1842 tại làng
Giao - Cù, phủ Nam-
Trực Nam định, cụ

là con cụ kếp Vũ đang-Châu. Khoa
Canh-Ngọ (1870) cụ đỗ Cử-Nhân;
Khoa Ất-Hợi (1875), đậu Tam-giáp
đồng Tiến-sĩ. Làm tri-phủ Quảng-
Oai (Sơn-Tây) được ba năm, cụ
xin về phụng dưỡng mẹ già. Vua
Tự-Đức gữ cũng không được,
danh phê rằng: « Nhữ kỳ vô tâm
hà tất cường! »

Ngờ đâu, năm Nhâm-Ngọ (1882)
quân Pháp đánh thành Nam-định.
Ông Tổng-dốc Vũ-Trọng-Bình, bạn
đồng liêu với cụ trước, liền tâu
vua xin cho cụ sung chức Thương-
biện Tỉnh-vụ chống với nạn ngoại
sâm. Cụ hiến thân ra, hàng hải
mộ lĩnh, luyện tập ráo riết nhưng
những chẳng bao lâu, Nam-định
thất thủ. Cụ lui về đánh nhau
với quân Pháp một trận kịch liệt
ở Mai-sơn (Vụ-Bản) rồi kéo binh
sang đóng ở chợ Cà (Gia-Hòa,
Nam-Trực)

Năm Quý-mùi (1883) Triều-đình
ta xin ký hòa ước với Người Tây
và có lệnh bắt cụ triệt quân. Cụ
cay đắng trở về, cùng các đồng-
chí là các cụ Tổng-duy-Tân (Thanh
Hóa), Nguyễn-Cao (Bắc-Giang),
Vũ-Túc (Nam-định) lập một cuộc
âm mưu phản lại quân địch.
Khốn thay, Đới-Tôn, một thủ hạ
của cụ, đem việc bí mật đó tố
giác: Việc bại lộ, cụ Nghè Tuấn
trốn đi, một thân một mình.

Tổng-dốc Nam-định là Vũ-văn-
Báo (con cụ nghè Vũ-văn-Lý là
thầy học cụ Nghè Tuấn trước) sai
bắt người em vợ cụ ra để tra
hỏi. Biết cụ trốn ở một nhà làng

1 NGHĨA SĨ: CỤ NGHÈ VŨ-NGỌC-TUÂN

Trung Quyền Hà-nam Vũ-văn-Báo
truyền cho linh đến vây bắt. Cụ
liền dúi nón, mặc áo tơi lần qua
đồng ruộng. Đới-Tôn đi lùng, nhận
được mật cụ. Thế là cụ bị bắt
đề lĩnh lấy cái án khốc hại: tử
hình. Được tin này, bốn thủ hạ
của cụ là Đới-Vàng, Tâm-Chiêng
Đới-Quý, Đới-Cương tình nguyện
chết theo cụ, đều bị hại trước
quan thầy.

Trưa hôm 30 tháng chạp năm
Bính-Tuất (1886) một toán lính
giải từ ngục thất Nam-Định ra
bến đò Chè một ông cụ người
cao dong dong, mặt sấu, trán
rộng, râu ba hôm. Đó là cụ
Nghè Vũ-ngọc-Tuân với chiếc khăn
nhiều tam giác quần to trên
đầu, tấm áo trụng sống lướt
thướt... Ra tới pháp trường, cụ
dăm dăm nhìn chung quanh như
muốn nhìn gì với chiến sĩ...

Đạo phủ đóng cọc xuống
đất định trói cụ. Mắt quắc lên
cụ xua tay:

— Khoan, đừng trói ta làm gì!
Ta có sợ chết đâu!

Rồi cụ cởi chiếc khăn nhiều ra,
ném cho đạo phủ:

— Đó, ta cho chiếc khăn đó,
làm việc cho tốt nhé!

Xong, cụ cúi xuống cho tên này
cạo gáy. Cụ cắn răng lại nén lấy
cái đau đớn gây bởi cảnh mẹ già...
cảnh điêu tàn của núi sông. Mấy
tiếng chiêng bắc lên... trống
gầm... Một nhát gươm đưa. Đầu
cụ văng xuống, mắt chớp lật-bật.
Đạo phủ thè lưỡi liếm giọt máu
đỏ tươi rưng-rịch trên lưỡi gươm
sáng-loáng.

Cái tin dữ-dội ấy truyền đi như
sóng lũ. Già, trẻ lớn, bé làng
Giao-cù hồ Têt mà chạy vì họ đồn
rằng lính Tây sắp về giết sạch làng
cụ Nghè. Người ta xô nhau tìm
chỗ xa ẩn-nấp.

Khi g. đảng văn-thân công phần
cực diêm quyết tìm cách trả hồn
cho nhà nghĩa-sĩ. Mồng ba tết ấy
Tổng-dốc Vũ-văn-Báo về chơi quê
nhà ở làng Vĩnh-Trụ (Hà-nam). Một
bọn trong đó có Cả Hành, Ấm-
Đoan, Phạm-Gián, Phạm-Tranh,
mặc giả làm linh đến gọi người
gác cổng nhà Báo mà bảo rằng:

— Nay, vào trình cụ Lớn, có
quao Tây về thăm cụ Lớn...

Báo tưởng thực chạy ra. Cả bọn
rút dao, trói gó Báo lại rồi lôi ra
bãi Sậy (phủ Khoái Châu, Hưng-
Yên) để quần dẻ, tắm đầu. Một
ngồi lửa châm. Thân thể Tổng-
dốc Vũ-văn-Báo bốc cháy ngùn
ngụt. Đảng Văn-thân làm-râm
khẩn vọng hồn cụ Nghè Vũ-ngọc-
Tuân và nhắc lại cho nhau nghe
hai câu chữ Hán mà cụ đã thốt
ra trước khi lâm-bình:

*Hạnh nghĩa cổ tương ly,
hiếu tử mộ thân tâm bất tử!*

*Thành bại phi sở luận, cơ
thần sát địch chí do sinh!*

VŨ - CHINH

(Viết theo đoạn tiêu - sử cụ Nghè Vũ-
ngọc - Tuấn do một người cháu gọi cụ
bằng bác ruột, ông Vũ-ngọc-Ngôi, thuật
lại)

Các bạn đón coi

Đàn Bà Đặc San

Máu anh hùng

KỊCH THƠ LỊCH - SỬ HAI MÀN

của H. A. - KHANG

(tiếp theo)

NGƯỜI DÂN (kéo ghế ngồi xuống, giọng say sưa :)

Mặc đời khốc-truyện hợp, tằm,
Rượu thơm nghi - ngút hương
ngân tỉnh say ...

Bóng tá-buân đương đỏ xuống
chiều xây !

(quay mặt vào trong quán)
Vô rượu các ! Hâm lên đi ! Lão
Quán !

(Lão quán lững lờ đưa ra be
rượu và một cái chén, người
dân rót rượu uống rồi ngấm
nga làm Lão Quán cau mặt
rồi vào ngay trong quán)

Sự thế thảng thối mà chán
ngán,

Yên hà phơ-phất cuộc say sưa !
Mặc sông hồ cho lụt gió, lăm
mưa,

Lây giăng, gió say tràn kho bát
tận,

Danh, lợi quyết không lặn đạn,
Sông hồ thỏa sức tiêu dao ...

(ba tráng-sĩ và lão quán ra,
người dân này quay lại, rót
rượu ra chén, quay lại phía
3 tráng sĩ)

Chén da-quang đầy ắp rượu bổ-
dào,

Trên yên ngựa mặc tỳ-bà thôi
thúc !

(nhìn ra ngoài trời rồi quay
lại phía 3 tráng sĩ)

Kìa, oanh gió chập - chửa đời
khóm trúc,

Nào, say đi ! Tráng Sĩ ! Rượu
đầy voi !

« Túy ngọc sa-trường quân
mặc tên »

« Có lai chinh - chiến kỷ nhân
hồi ? »

(tráng sĩ II thấy cử chỉ ngịch
mắt của người dân, xấn xỏ lại
nhưng bị tráng sĩ III giữ lấy
tay, tráng sĩ II đứng im, người
dân lại gật gù tiếp :)

Mà chiến-trung ! Mơ ước hảo
huyền thời !

Quân Vương - Thông như gió
ngân, sóng bể,

Chi vài trận là quét tan tướng
sĩ,

Máu thành sông mà xương chất
nền non

Biết - thời cơ, ta ăn dật thâm
sơn.

Vì tổ-quốc khó quay về cò chú.

QUÝ BÀ !
QUÝ CÔ ! MUỐN CÔ

Giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi,

không đâu sánh kịp
xin mời lại hiện :

Quê-Hiên

36, Phố Hàng Bông, 36

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ T

Ồ ! Một trận, rồi đường tên,
vó ngựa

Rồi gọi hồn, rồi mặc mặt chinh
phu

Rượu voi đầy cứ thỏa sức say
sưa,

Hãy gác kiềm, uống đi ! nào
liệt-vi !

(Không chịu được những
lời nói này, tráng sĩ II chạy
lại giắt chén rượu ném xuống
đất, rút, kiềm giơ lên toan
chém, nhưng tráng sĩ III giữ
lại vội vàng khi thấy người
dân thoát lưới kiềm, sợ hãi
nếp phía sau bàn, tráng sĩ
II, quay lại tráng sĩ III, cau
kính)

TRÁNG SĨ II :

Mặc ngu-độ vung gươm, ô,
tráng sĩ !

TRÁNG SĨ III :

Giết làm chi một giống vật uơ-
hèn.

(quay lại phía người dân)
Mia mai thay ! Khi xã-tắc đảo-
diên,

Người đã dám quên người là
phân-tử,

Còn ca tụng bọn quân thù mới
rời

Chẳng biết rằng lũ lang sói tràn
sang

TRÁNG SĨ I ; (tiếp)

Người đã chắt binh-yên say
với tình

Đường lúc mà ta nên sát,
cánh

Thì người làm cho tổ-quốc
thê lương !

LÃO QUÁN : (chậm rãi)

Mau gĩa chột nhử lời thơ cò
gà ! Xà - tức liều há tận cò
hương

(bỗng từ xa rồn-rập tiếng
vó ngựa, mọi người chăm chú
thì tiếng ngựa ngừng lại
ngoài quán, viên chỉ huy vào
với một nhọc của người từ xa
lại, người trong quán đáp lễ
lần nhau)

CHỈ HUY :

Trần tiêu-tết xin cúi chào liệt vị,
Thưa lão-trưởng người vẫn
thường được khỏe ?

LÃO QUÁN :

Trần Chỉ Huy, lão rất đổi cảm
ơn,
Bao giờ người ruổi ngựa tới
Lam-Sơn ?

CHỈ HUY :

Trần-tiêu-tết từ Thủy Nguyên
trở lại,
Rồi mai sớm dù sao thì cũng
tới
Phải trả kính, cho lọt ai Chỉ-
Linh !

LÃO QUÁN : (với vợ)

Ái-Chỉ-Linh ?

CHỈ HUY :

Sau những trận giao tranh,
Quán Đại-Việt như gió ngàn,
sóng bể,
Nhưng Bình-Định-Vương một
phen sơ-ý,
Nên hùm thiêng bị bọc bởi
quán Hồ.

LÃO QUÁN :

Rồi ra sao ?

CHỈ HUY :

Quán ta phải bỏ giáo cuồn cờ,
Nhưng hợp-lực cứu vương
ngoài vòng chiến ;
Mới hôm kia chắt người chưa
rõ truyền
Bình-Định-Vương suýt nữa bị
nguy vong.

LÃO QUÁN : (cướp lời)

Ồi ! Làm sao xảy được phút
hải hùng ?..

CHỈ HUY :

Vì xa cơ, vương trôn vào bụi
rậm,
Mà quân giặc bặt ngán trên
mặt trận,
Nào giáo trường, mã-tàu kín
vòng vây,
Ồi ! Trùng - trùng khó lọt lời
chim bay.
Quán mau-dợ sia giáo trường
vào bụi,
Thượng-tướng Lê-Lai không
hể bởi-rời
Lấy thân mình làm mộc đồ
cho vua;
Máu đầm đìa và áo giáp xác-xơ
Vẫn kiên bành hững mỗi lần
giáo sia,
Xé vạt áo, người lau không
trạm trễ,
Cứ mỗi lần mà mũi giáo lao
vào.

Đức hy sinh của thượng tướng
tôi cao,
Cuộc vây hãm phải oai hùng
kết cấu,
Quán mọi-rợ thấy giáo trường
không ở máu

Que Lam

số 6, Phố Cửa Cỏ Hà - nội

Hiệu Quê - Lam hiến quý
bà quý có những kiểu
gậy tôi tôn nhà nhận
vị lịch sử

Cải tạo lãnh nghề
Già, tính phải chăng

Tướng Vương chôn thoát đã
lần rồi.

LÃO QUÁN (quay lại bà
tráng sĩ :)

Oai hùng thay ! Vị thượng
tướng Lê-lai

CHỈ HUY (tiếp :)

Nhưng quân giặc vẫn chưa
thả quan ai,
Vây kín chân-đôi nhưng mà
khó nổi,
Giệp lừa lòng từ chiến của
tân quân.
Nhưng... Bình-Định-Vương
rất đổi ban khoản
Vi Vương-Thông bản tên kèm
thư hùng dụ :
Chỉ bắt mình vương còn tha
thần-tử.
Tướng Lê-Lai đức cao cả hy-
sinh
Muốn Bình-Định-Vương thoát
khỏi Chỉ Linh !
Tôi có hỏi, người chỉ rằng :
« Một kẻ »

Phủ Thiệu-Hóa ! Người truyền
không chậm trễ
Đem thư về để... vinh-biệt
phủ-nhân,

LÃO QUÁN :

Đem thư về để vinh-biệt phủ-
nhân.
Thì mặt kẻ không qua ngoài
cái chết,

(trong lúc mọi người đương
nghĩ ngợi, Chỉ-Huy lấy trong
áo ra một tờ giấy đỏ giần lên
tờ lịch cũ)

CHỈ HUY :

Đây tờ lịch với ngàn lời dưng
liệt,
(Xem tiếp trang 7)

NƯỚC TRONG NGUỒN

(Tiếp theo)

của THU-THU

Phượng nghĩ đến ai? Kha tự hỏi thả rơi lại tất ngay cái ý ngờ vực Phượng có ngoại tình. Điều này Kha rất yên tâm. Chẳng hiểu Phượng thuộc vào hạng đàn bà có một tâm hồn rất thẳng thắn, về phương diện ai tình trong suốt như gương, có thể không yêu chồng nhưng không nghĩ đến sự lừa dối chồng và như thế không phải vì chịu ảnh hưởng của luân lý của giáo dục. Lòng kiên trinh chung thủy đối với chồng ở những tâm hồn ấy tự nhiên và thuần túy như không khí, như mọi sự vật phải có của hóa công...

Chàng چرا quấy lên tiếng thề mà Phượng vẫn không quay lại «Phượng đang nghĩ gì mà mãi một mà dăm chiêu đến thề? Phượng nghĩ đến người nào chắc?» Kha tự hỏi rồi lại tất ngay ý ngờ vực lòng đoan-trình của Phượng. Điều này Kha rất yên tâm. Chẳng hiểu Phượng thuộc vào hạng đàn bà có một tâm hồn thẳng thắn về tất cả mọi phương diện cũng như về phương diện ái-tình, một tâm hồn trong suốt như gương, có thể không yêu chồng đây nhưng không bao giờ lừa dối chồng dù chỉ trong ý nghĩ. Và lòng đoan-trình chung thủy ấy không phải đảo tạo bởi ảnh

hưởng của giáo-dục, hay luân lý tiếp-cận mà tự nhiên nó đã có trong tâm hồn Phượng như một cốt-tính. Nào phải đâu những cách ăn ở, cái tiếng tăm đứng đắn, chong sạch hời còn thiếu-nữ đã gây cho Kha sự vững tâm về tiết hạnh của Phượng. Chẳng đã cảm thấy bằng trực giác của chàng ngay từ buổi đầu gặp gỡ trong tiệc cưới, dường như ở Phượng có tỏa ra một không khí đặc biệt của một thiếu-nữ mà sự tinh bạch vẫn còn nguyên-vẹn ngời tỏa từ tâm hồn.

Chàng thốt nhiên nhìn bằng con mắt vô cùng khinh mạn những người đàn ông cũng dự bữa tiệc cưới hôm ấy đang tới tập sẵn đón bên những thiếu-phụ thiếu-nữ lòng lầy tươi cười. Họ để Phượng ngồi đơn độc một góc bởi vì họ không nhận thấy cái điều mà chàng nhận thấy ở Phượng: Về lãnh đạm, về dấn dỉ thẳng thắn trong lời ăn tiếng nói của Phượng chắc họ cho là quê mùa, không có gì để gợi nổi cảm tình duyên ái của họ. Đối với Kha chẳng hiểu ngay đó chỉ là những biểu lộ của một tâm hồn chưa tự-trí tự-giác cái bản-năng yêu đương trời phú cho giống đàn bà, chưa

tự-trí tự-giác cả những phong phú sức tích của mình khác nào những thảo mộc tầm thường chẳng cần chưng quanh một cánh rừng thâm u chứa chất bao nhiêu lâm sản quý giá. Bọn tục nhân nông nổi quen nhận danh thẳng băng vào cạm trù lộ lộ ngay trước mắt, không đủ sức mắt tinh vi sâu sắc để nhận các đẹp trong cảnh thâm cánh rừng, và họ đã bỏ qua đi. Riêng chàng tự hào đã từng nhận thấy. Chàng quyết làm cái công việc một người phá gai góc ngoài của cánh rừng, làm cái công việc leo gọt những vỏ cây xấu xí để được thấy cái lõi cây văn bóng. Và chàng tự hào đã thành công. Chàng đã làm lộ chân hình cái bản-năng yêu-đương nóng nần, phong-phú của Phượng. Song điều tự-hào nhất của chàng là cái bản-năng ấy thoát tự-giác đã tự hiện ngay chàng. Chàng là cái hình-ảnh đầu tiên mà đôi mắt bờ ngờ của đứa trẻ sơ sinh mới mở mắt đã tiếp nhận được.

Thêm vào mỗi tự hào lại có một tự mãn. Chàng tự mãn đã gặp được người đàn bà chàng mong đợi ao ước một người đàn bà tinh bạch từ (xem tiếp trang 11)

Máu anh hùng

(Tiếp theo trang 5)

Thượng tướng Lê-Lai hiệu
triệu đông-bảo.

(nhìn ra ngoài)

Đã hoàng hôn ! Gió lạnh thổi
lao-xao

Ngủ yên tốt xin biệt từ liệt-vị !

(Khi đáp lễ rồi Chử Huy ra
đi, mọi người xúm lại xem tờ
hịch mới, thì người dân từ
nấy sợ hãi bước đến cạnh bàn)

NGƯỜI DÂN :

Ta thấy rõ lòng ta vang tiếng
Bao anh hùng đem xương
máu dựng non sông.

Sao ta quên là phận tử Lạc-

Hồng

Với ý nghĩ đề hèn ta gác kiếm

Trí lâm trai, ta quên thân bách

chiến

Đề quân Tầu xâu-xé mãi giang
sơn.

Mà sao ta không một chút căm
hờn...

(dẫn từng tiếng :)

Việc xưa cũ, ta vô văn hồi hân.

Quân man dợ, ta thề trên một
trần.

Dù muôn nghìn người cũng
phải đảo điên,

Cứ mỗi lần, kiếm báu đã vung
lên

Là thấy đó, là đầu rơi, máu chảy

quay lại bàn thấy còn be
riêu, hất xuống đất

Ồ ! Men rượu người đình
giang cam, bấy

Đề lừa ta vào đường tội uơn
hòn.

(ngồi xuống ghế, hai tay
bóp đầu, mặt hối hận trong
lúc đó, bọn kia đã xem xong
tờ hịch)

TRÁNG SĨ I :

Cây tư bề xáo xác chớm mùa
đêm,

Đây là lúc ta biệt từ lão tướng

TRÁNG SĨ III :

Cách gió lạnh vờn dài qua
tám hướng.

Bọn hèn ngu xin phép lão, lên
đường !

LÃO QUÁN :

Kia ! Chớp trời chân chân mây
thành sương,

GIA CHANH

Ôc nấu giả hải sâm

Vật liệu : Ôc nhỏ 100 con,
nước do nấu nửa bát ăn cơm
(bán ở các hiệu bán thực phẩm
của người khách) một con gà,
nửa cân xương lợn.

Chán tây : Măng tươi, ướp
củ đậu, mã thầy, hành, mỗi
thứ một ít bằng nhau. Ôc, thịt
gà mỗi thứ độ 1 bát thì chán
tây mỗi thứ cũng một bát,
trừ hành cho một ít cho đẹp).
Dầu vừng, bột này chính, (bột
ngọt).

Cách làm ôc : Ôc lấy giao
đập bỏ vỏ đừng làm nát, lấy
cỏ chó miệng ôc, còn ruột ôc
bỏ đi, cho vào lửa hoặc chậu
sánh đổ nước do vào, thêm
chút nước là cho sập sập ôc,

Lão đã thấy u buồn là đã

(trong lúc 3 tráng sĩ và lão
quán đáp lễ lẫn nhau, người
dân vội vã đứng dậy, khi 3
tráng sĩ sắp khuất cửa quán
thì người dân vội vã chạy theo)

NGƯỜI DÂN :

Các tráng sĩ ! Xin lợi chờ ngu
hạ !

(trong lúc người dân hấp tấp
chạy theo nắm được tà áo một
trong 3 tráng-sĩ, cả bọn quay
lại thì người dân gục xuống
3 tráng sĩ vui vẻ đỡ lên, lúc đó

BUÔNG MÀN NHẤT

(còn nữa.)

để chừng bốn giờ đem chắt
vào chậu nước là mà xả luôn
tay thấy bột ngấu lại thay
nước khác, thay luôn độ 5
nước. lúc ấy cứ cách mười
lăm hay hai mươi phút lại xả
nước là một lần bao giờ đủ
4 giờ thì thôi (ngâm nước do
mấy giờ thì xả nước là từng
ấy giờ ít nhất cũng phải ba
giờ mới trang con ôc và ăn
ròn).

Rửa nước là thấy không còn
chút bọt nào mà nước trong
là được — (ngâm và xả kỹ
con ôc khi cảm không rịn
tay nấu nước vẩn trong, không
chả thêm nước, ăn ròn và
không còn mùi ôc, mùi tanh).

Vớt ôc ra cả bỏ trái hoi,
thái làm hai những ôc to, ôc
nhỏ để cả con, cho vào cái liễn

(Xem tiếp trang 10)

TRIẾT LÝ CỦA ĐÀN BÀ

Người đàn bà sẽ được lợi nhiều nếu chịu thêm vào đức hạnh của mình một chút triết lý.

Nếu người ta chưa cho cô biết những sự thực ở đời cô có thể tự bồi bổ bằng cách quan sát, suy nghĩ và kiểm chế những thiên tính của mình.

Bây giờ cô sẽ thích hợp với hoàn cảnh, công nhận người đời theo sự thực, và có thể giúp ích cho tâm tính người khác.

Tôi quen một thiếu phụ lấy làm tức giận về cách đối đãi khiếm khuyết của chồng. Bà ta nói: « Nhà tôi không chút e ngại khi đến trước mặt tôi với một bộ quần áo lôi thôi, bẩn thỉu, đầu tóc rối bù, râu ria lởm chởm; họ không biết một tí gì về cách lịch sự của người đàn ông. Như thế cần gì tôi lại phải tự bó buộc ăn mặc tế nhị cho họ vui lòng? »

Người ta không bao thiếu phụ dùng bỏ sự săn sóc về bản thân, chỉ nói cho bà nghe rằng: « Người bạn trăm năm của bà tuy để bà trông thấy hình dáng xấu xí của họ nhưng họ sẽ không tha thứ một khi bà bày ra trước mặt họ cái đầu bù tóc sỗ, sòng áo bẩn thỉu, chân tay nhọ nhem; thế nào tình yêu của họ đối với bà cũng thương tổn ít nhiều. »

Không còn gì đúng hơn. Thường thường người đàn

ông thích sự đẹp mắt lấy làm vui lòng về cách trang sức điểm dúa của người đàn bà. Giữa bạn gái tôi muốn nói: tính tình trái ngược của người đàn ông như thế không nên coi như trò đùa.... Mặc dầu những nỗi khổ chịu nó tỏ cho ta biết một cách hài hước sự bác đảm về thỏa mãn.

Những người vợ hiền và đáng yêu không nên ngã lòng phải luôn luôn lấy thí dụ mà dẫn giảng, tự mình săn sóc quần áo hoặc cách cư xử của chồng. Chẳng bao lâu vì óc hoạt động người đàn ông tươi - sinh đến đâu cũng trở nên chú ý đến mình hơn. Không nên danh dự, ta phải thứ làm mất tập tâm ở người chồng một cách hòa nhã, ngọt ngào. Hãy bắt đầu sự cải cách ngay từ ngày chung sống đầu tiên. Bây giờ mình có đủ quyền thế làm được. Dùng ngay quyền thế ấy một cách khéo léo, để thương và kín đáo ta sẽ sửa được những điều bất lịch sự, sơ sài, khó chịu, không cứ ở sự ăn mặc còn ở các thói quen và ngôn ngữ, cư xử của người đàn ông.

Cạnh một người đàn bà khéo léo theo nghĩa tốt đẹp của chữ những người duyên dáng đến đâu rồi cũng trở nên săn sóc đến những việc nhỏ mọn rất quan hệ ấy. Bây giờ thật là một cuộc đắc thắng của ái tình.

Triết lý của đàn bà chúng ta cần phải gồm bằng tài khéo cư xử. Thật đáng giận cho một vài người trong bọn chúng ta ý mình được người đàn ông, say mê, họ tưởng có tất cả quyền lực đối với người đàn ông quỳ dưới chân họ; họ không sợ làm thương tổn đến lòng kiêu hãnh, đến tâm hồn người đàn ông. Ta nên tự kiềm và chế nên lợi dụng. Phải coi chừng, người ta sẽ chống chọi ngay sự tôn thờ không được trọng thưởng xứng đáng; rồi ta sẽ mất cả quyền lực đối với tâm lòng đã tan nát áo tước. Nếu ta dùng vào việc hay, vào hạnh phúc của họ thì quyền lực ấy sẽ lớn lên; và như thế là hợp lý.

Cái triết lý đáng yêu tôi mong các bạn đem ra thực hành không cho ác bạn được buồn rầu, nó sẽ giữ gìn các bạn trong sự tinh trí tốt đẹp. Nếu có việc chẳng may xảy ra trong đời chồng bạn, bạn sẽ giữ « đôi cánh của hy vọng » và làm cho nó bay lượn quanh mình. Nên ta chỉ biết thở than, khóc lóc thì cái sức mạnh an ủi của ta để làm gì? Ta sẽ an ủi làm sao được người mà ta có bốn - phận khuyên - khích trong những ngày tối tăm. Chìm đắm trong sự hồi lức về ich ta sẽ không tìm ra lời lẽ xác đáng, ra phương thuốc hay để hạn gạn vết thương.

Trong bối nguy nan người đàn bà cố nghị lực phải cố gây lấy hy vọng không nên chịu bó tay.

Ở xứ ta có nhiều người đàn bà giúp đỡ chồng trong lúc phân đàn, ở cạnh chồng những giờ thử thách của cuộc đời. Họ dự vào các công cuộc, hợp sức với chồng để chân hưng cơ nghiệp, đôi đầu với những sự ngẫu nhiên, giữ gìn danh dự, và cũng như người chồng, làm trọn các việc, cứu vãn lấy tên tuổi v.v.

Như vậy thực là những người xứng đáng.

Nếu ta chưa có tâm hồn quảng đại như vậy thì vì bản phận, vì đức hạnh ta phải chịu thái độ, sự cứng cỏi ấy, tự nâng mình lên tầm tri-dũng ấy, Còn phần đàn bà khóc lóc cũng không ích gì. Ta phải tìm cách chữa chạy những vết thương của khốc định mệnh đã đem đến.

Biết bao nhiêu cơ hội người đàn bà có thể luyện tập khoa-học về cuộc đời một cách về vãng do mẹ mình dạy bảo, hay gom góp bởi sự phân xét và suy nghĩ. Nếu họ hiểu những nghĩa bao-hàm trong tiếng yên-đương họ sẽ biết hôn-phân là một sự thiêng-liêng và những hy-sinh không lấy gì làm quá đáng là giữ lấy vẻ đẹp và vinh quang của nó người ta có thể nhìn thấy di tích của chồng phải nhạt và khô như những lúc nào cũng phải giữ đứng ở người chế trách được mình;

Con ở đâu ?

(Lời một người mẹ làm nghề đẩy xe bò)

Con ở đâu, chẳng về đây chốc lát,
Mẹ mong con hơn nửa tháng trời rồi !
Mấy mươi lần gào thét mãi : « con ơi ! »,
Lòng xót nỗi xa nhau vì đói kém.
Sớm sương đây, lừa con ra ngõ hẻm,
Mong có người thương dắt lấy nuôi cho...
Mẹ trốn qua đồng ruộng, bước co-ro...
Nay mẹ sống, con về đâu, chẳng biết.
Chớ oán mẹ vì bằng... con... đã chết...
Vi... trời ơi, tình mẹ nói nặng sao...?
Hay con đương quyến luyến một nhà nào,
Về với mẹ ! mẹ chờ con, khổ lắm.
Mẹ đã khỏe, đẩy xe ngoài bãi nắng ;
Trút mồ hôi đôi buổi lấy vài đồng,
Lấy miếng cơm và với nước rau trong ;
Ngày bại lấm đêm nằm hiền quán mát.
Nếu xưa đủ để cùng con sống thoát,
Thì bỏ con mà chia đảng cay chi ?
Mẹ hết đường nên phải lánh thân đi.
Thương lấy mẹ, lẽ gì trông ngóng hão ?
Con cứ về đây, sớm cơm hôm cháo,
Cũng là vui dù rách rưới bên nhau.
Mẹ xe quanh ; con, ẩm nước, coi giàu,
Bán vật vãnh kiếm vừng hồi mắt đắng.
Biết sống làm sao nếu con mãi vắng.
Nếu con quên tình bề ăm' khi xưa ?
Nhắn tin ai, ai nhắn được bây giờ,
Để lo liệu chóng tìm con, đỡ tủi...?
Nhưng... ở đâu ? .. có còn chẳng con hỡi ?

VŨ - CHINH

chẳng tha khốc vì lỗi của người
còn hơn khốc vì lỗi của mình.

Sự từng trải khuyên ta nên
dùng lòng quảng đại trong
những trường hợp nghiêm
trọng và đau buồn. Ngày mà
người chồng tỏ vẻ hối hận đã
khảm khuyết phần sự ta

từng nên hát hủi họ. Có lẽ
một chút hạnh phúc đã trở lại
với ta. Như thế họ không
còn chỗ nào để tiếc rẻ rằng
đã bỏ lại những lời nặng-nề
đã không quay đi với sự từ
giàu.

THANH - DUONG

(Theo Baronne Staffer)

Công việc của ông Tổng trưởng Nội-Các trong khi lưu tại Hà-nội.

Hà-Nội 30-7 API. — Sau khi phục hồi ba thành phố Hà-Nội, Hải-Phòng và Đà-Nẵng về lãnh thổ Việt-Nam, ông Tổng-trưởng Nội-các lại mới điều đình cho mấy công sở được trở về thuộc quyền Đế-quốc Việt-Nam. Dưới đây là thông cáo của chính phủ Đế-quốc Việt-Nam về những công việc ông Tổng trưởng Nội-các trong khi lưu tại Hà-nội.

Ông Tổng-trưởng Nội-các đến Hà-nội hôm 13-7 dương lịch cùng với 4 vị bộ trưởng này sắp trở về Huế.

Ai nấy đều nhớ rằng khi tới Hà-nội Ngài đã hoàn thành những sự chuẩn bị cần thiết cuối cùng về việc ba thành phố Hà-nội, Hải-Phòng và Đà-Nẵng. 3 thành phố ấy đã trở lại chủ quyền Đế-quốc Việt-Nam kể từ ngày 20 tháng 7 dương lịch sau một buổi lễ long trọng.

Cải công cuộc chính trị hoàn hảo đó có thể làm cho ta đoán rằng trong một thời gian rất ngắn, miền Nam bộ sẽ phục hồi tinh thần nước nhà.

Ngoài ra, trong khi lưu tại Hà-nội, ông Tổng-trưởng đã luôn luôn giao thiệp và đàm thoại 1 cách thân mật với các nhà đương chức cao cấp trên phủ Toàn quyền và Ngài đã được những vị đó thỏa hiệp về nhiều vấn đề mà từ trước tới nay vẫn chưa giải quyết xong. Sự thỏa hiệp đó đáng ghi nhớ.

Thật vậy, nhờ có sự thỏa hiệp đó mà nay mai sẽ trả lại chính

phủ Đế-quốc Việt-Nam, những sở sau này : sở Liêm-phòng, sở Giám-đốc Thông-tin Tuyên-truyền và Báo-chi Trung ương, sở Kiểm- duyệt — Nha Giám-đốc Học-chính Bảo-an — Nha Kiểm-soát tài chính — và sở Kho-bạc Bắc bộ.

Muốn thực hiện sự di chuyển những sở đó cho chính-phủ Đế-quốc Việt-Nam, cần phải sửa đổi thể lệ hiện hành cho hợp với tình thế mới.

Nhà chức trách đang tiến hành công việc rất gấp để đạt được mục đích đó. Phủ Toàn-quyền sẽ công bố những nghị-định cần thiết trước ngày 12-8 dương lịch này và Đế-quốc Việt-Nam sẽ đảm nhận các công sở kể trên.

Ta nên nhớ rằng ngày từ hôm

Gia chanh

(Thếp theo trang 7)

đổ 1 thìa súp dầu vừng vào bọp đều để độ mười phút, đem rửa lại vài lần nước là nửa là được. Lăn chỉ còn việc cho vào nấu. Một con gà mái tơ, cắt tiết, làm lông sạch, mổ ra lọc lấy toàn thịt cả da thái bằng miếng óc nhưng mỏng hơn. Chân tây thái nhỏ hơn miếng óc một chút (độ sáu phần mười 6/10). Nước dùng chỉ nấu bằng xương lợn, xương gà và hành nướng, đừng cho tôm vì mùi tôm hơi nặng không hợp với óc.

Cách nấu : Các chân tây đều chần qua nước sôi (nước sôi cho vào quây đều vớt ra

1-7 dương lịch sở Công-chính và Nha Thương-chính đã trả lại cho Chính phủ Việt-Nam.

TAU TÍN

Cô L. N. — Cô dự tính công việc như thế phải lắm. Sẽ hỏi không gửi báo Đ B khi hết hạn ấy.

Ô. Bích - Cầu Phúc-yên. — Không nhận được.

Cô Giân Bắc-ninh. — Đề ảnh vào một chỗ khó rảo thì ít khi hư.

Cô Thái-Phùng Cẩm-thủy. — Cô nên viết thư cho nhà sách Thanh-Tao ở Vinh vì chỉ ở đó mới có sách ấy.

Ô. Lang (Phong Châu). — Rất vui lòng mua dùm ông sách song không gửi được.

Cô Thanh Loan (Ba đồn). — Vui lòng.

Bà Lê Minh (Thanh hóa). — Còn nhưng không gửi được. Có quen ai ở Hà-nội cho người lại tòa báo mà mua.

ngay). Nước dùng lọc kỹ (bằng giấy) hớt hết vẩn, đun sôi nước dùng, cho hành vào rồi cho thịt gà và chân tây, những thứ đã chần vào với nhau, gán chín cho óc vào, sôi đều bắc ra, cho chút bột mì chính quây đều, một chút nước mắm một chút sáng sấu (bán ở hiệu khách) nêm vừa ngọt mát. Cho một thìa dầu vừng, múc ra bát lọc bằng hoặc chần coi trẻ. Lối nấu thế.

Ốc làm cần thận, kỹ lưỡng theo đúng như trên lúc ăn giòn tan, thơm ngon không ai biết là óc nữa.

Kỳ sau sẽ xin mách các bạn cách nấu ngô non giá yên và vậy. Bà LÊ PHONG

THỦ-LĨNH THANH-NIÊN HÀNG XÃ

Chiều theo đạo Dự số 5 ngày 17-6 năm 1945 (dương lịch).

Chiều theo đạo Dự số 80 ngày 10 tháng 7 năm 1945 dương lịch
Chiều theo lời đề nghị của Bộ-trưởng bộ Thanh-niên.

Sau khi ý hiệp với các vị Bộ-trưởng có mặt ở Hà-nội và Khâm-sai Đại-thần.

QUYẾT ĐỊNH

Điều 1. — Thủ-lĩnh Thanh-niên hàng xã do Chính-phủ cử ra có quyền tham dự Hội đồng kỷ mục và thảo luận với tất cả các hội viên khác của Hội đồng

Điều 2. — Về những vấn đề xã hội như Cứu tế, Vệ-sinh, Cứu hóa, Cứu thương, Chông nạn thất học, v. v. . . thì thủ lĩnh thanh-niên khởi thảo dự án đưa ra thảo luận ở Hội-đồng kỷ mục để hội đồng nghị quyết

Việc thi hành những quyết nghị của Hội đồng kỷ mục về các vấn đề này sẽ do đoàn Thanh-niên đảm nhận. Về việc thi hành này thủ lĩnh Thanh-niên có thể yêu cầu những cơ quan khác trong làng như hương sự, tuần tráng v. v. . . để giúp sức mình

Điều 3. — Về việc Bảo-an, đoàn Thanh-niên chính thức hàng xã do thủ lĩnh thanh-niên cầm đầu có nhiệm vụ hợp tác với tuần đinh về việc canh phòng. Thủ-lĩnh thanh-niên có quyền kiểm soát tuần tráng và lập biên bản về những sự biếng nhác của tuần đinh để tư lên Hội-đồng kỷ mục và quan trên khiển trách.

Điều 4. — Quan Khâm-sai Bắc

LẤY CÔNG LÀM LỜI
9\$00 một áo giải
và quần

NHÀ MAY PHỤ - NỮ

LÊ-TÂM

30, Lò Đúc Hà-nội

TRÀ LỜI ĐẸP

(Tiếp theo trang 2)

và đẹp mãi, vì chỉ có sữa amande mới rửa sạch phần được. Bạn gái Việt-Nam, có khi chỉ chùi nước rửa qua quít, có khi lại cứ để phần ở mặt cả ngày, cả đêm thật hại vô cùng. Những nét mặt như thế làm gì không già, da chẳng răn reo, sạm sít?

Cô Phương (Nam-Định) 1)

Rửa tay bằng thứ xà phòng xấu rất hại da tay. Mua crème d'amande mà dùng, da tay sẽ mịn màng như xưa. 2) Đã mua dùm cô 2 lait d'amande cho người lại tòa báo mà lấy.

Bà Phúc (Hưng-yên). — 1)

Trong crème bao giờ cũng có chất blanc de baleine. Chất đó hiện nay hiếm và đắt. Thường 1 pot crème bán rẻ vài đồng là thứ crème không tốt. 2) Gội đầu bằng bồ kết của ta cũng sạch chán. 3) Vui lòng mua giùm bà 2 lait d'amande và thuốc trị trứng cá.

bộ chiều theo quyết định này mà thi hành.

Hà-nội ngày 28 tháng bảy năm 1945 (Dương lịch).

ký : Trần-trọng-Kim

Nước trong nguồn

(Tiếp theo trang 6)

thân thể và cả tâm-hồn. Chẳng đã tưởng không bao giờ có một người đàn bà như thế. Trình bạch về thân thể? Những người đàn bà ấy không hiềm. Nhưng trình bạch về tâm hồn? Chẳng không tin có thể tìm được trong cái thời đại này mà thanh niên nam nữ tiếp xúc với nhau luôn. « Nếu thiếu nữ chưa trao đổi lời yêu đương với người đàn ông nào thì ít ra những buổi sáng tinh mơ những buổi chiều hư ảo, hoặc sau khi đọc một cuốn tiểu-thuyết diễm tình, lòng thiếu nữ cũng dần dần vẽ hình ảnh một người đàn ông nàng đã gặp, nàng vẫn quen, hoặc lòng mơ tưởng của nàng tạo nên. Và như thế tâm hồn thiếu nữ cũng không còn sự trình bạch hồn nhiên của đang thiếu thân nữa. Rồi đến những thiếu phụ cốt nhiên một đời sẽ giữ trình bạch với chồng nhưng tâm hồn biết đâu chẳng một đôi phen thăm mơn ước một người đàn ông khác. Ngay trong những khi người đàn bà than thở, oán hận những câu ta vẫn thường nghe: « sao chồng người ta thế, chồng mình lại thế » đã vô tình tố sự bất chính của mình vì có so sánh tức là có ao ước bất chính rồi.

(Còn nữa)

VỪA THẤY

SỤT CÂN, MẤT NGỦ, ĂN ÍT, MAU MỆT

Quý - ngài nên nhớ ngay đến

CU'U - LONG - HOAN

VÔ - ĐÌNH - DÂN

TỔNG PHÁT HÀNH Miền bắc Đông-Dương

É's VAN-HÓA • 18 Rue des Canonais - HANOI

Cần đề ý hai điều :

1-) Phương thuốc ho lao của cụ
Trịnh-hải-Long (nội tổ ông đốc học
Hào) là đáng tin cậy vì đã cứu
đặng nhiều người mắc bệnh ho
lao ho ra máu hay ho đàm.

Có hai thứ 8\$, 10\$ hạng đặc biệt 12\$

2-) Toàn cõi đại Á-Đông ai cũng
rõ sự công hiệu của Nước Cốt Sâm
Cao-Ly còn sâm Cao-Ly chung lấy
nước cốt. Đại tài bổ dưỡng người
già yếu thanh niên nam nữ gầy
còm bại nhược.

Ve lớn 8\$00 nhỏ 6\$00

Hạng đặc biệt 10\$

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG

TRỊNH - VĂN - HẢO

19, Rue Vassoigne, Tandinh - Saigon

TUAN BẢO

NU' O' C - NAM

Một cơ quan ngôn-luân

chung của mọi người Nam

Mỗi số . . . 0\$30 Cả năm . . . 20\$00

Chủ nhiệm :

Lương-Ngọc-Hiền

Báo quán tại : 97, Hàng-Gai - Hanoi

GIÚP CÔNG QUÝ !

Sò Đông-dương

Mà còn hy - vọng sẽ có :

**Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung
sướng mỗi tháng mở 1 kỳ**

Thuộc gia truyền tuyệt hay

PHÒNG - TÍCH

THUỐC - LY

THUỐC - HO

CHINH - K H

CON CHIM

..... 0p 50

..... 0. 40

..... 0. 40

..... 0. 40

DAU CHÔI HOA - KỶ GIÁ 1 p. 20

ĐẠI - LÝ TỔNG PHÁT HÀNH :

NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.

AN-HÀ 13, Rue du Cuivre Hanoi.